

Konstytucja nihil novi - Tekst polski

Ponieważ prawa ogólne i ustawy publiczne dotyczą nie pojedynczego człowieka, ale ogółu narodu, przeto na tym walnym sejmie radomskim wraz ze wszystkimi królestwa naszego prałatami, radami i posłami ziemskimi¹ za słuszne i sprawiedliwe uznaliśmy, jakoż postanowiliśmy, iż odtąd na potomne czasy nic nowego (nihil novi) stanowionem być nie ma przez nas i naszych następców, bez wspólnego zezwolenia senatorów i posłów ziemskich, co by było z ujmą i ku uciążeniu Rzeczypospolitej oraz ze szkodą i krzywdą czyjąkolwiek, tudzież zmierzało ku zmianie prawa ogólnego i wolności publicznej. *Historia ustroju i prawa w Polsce do 1772/1795. Wybór źródeł*, red. S. Godek, M Wilczek-Karczewska, Warszawa 2006, s. 65.

¹ W skład senatu wchodził arcybiskupi i biskupi Kościoła katolickiego, wojewodowie, kasztelanowie i ministrowie, a w izbie poselskiej zasiadało ok. 90 wybieranych na sejmikach ziemskich przedstawicieli szlachty.